

ves af en godkendt kørelærer i overensstemmelse med udvalgte dele af undervisningsplanen for køreuddannelsen og således, at ansøgeren mindst skal have gennemført et obligatorisk minimumsantal lektioner i teorilokale og i skolevogn samt en mindste undervisningsperiode, inden den kontrollerende køreprøve kan aflægges.

Ovennævnte bestemmelser finder anvendelse, uanset om bestemmelsen om kørselsforbud eller ubetinget frakendelse sker ved dom eller ved uden- eller indrettelig vedtagelse, jf. bestemmelserne herom i færdselslovens § 119 a.

Endelig bemærkes det, at der vil kunne opstå situationer, hvor der under samme dom behandles både en spiritus- eller promillekørsel og en kørsel med en grov kørselsfejl (grov overtrædelse af færdselslovens bestemmelser). Dette vil i nogle situationer medføre krav om både A/T-kursus i medfør af bestemmelserne i § 60 og særlig undervisning i medfør af forslagets § 60 a. I sådanne tilfælde skal føreren således gennemføre begge kurser. Der er i praksis tale om 4 forskellige situationer.

Hvis en person dømmes for promillekørsel og for en overtrædelse, der er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 1-3, vil personen være omfattet af både kravene i den foreslåede § 60, stk. 2, og § 60 a, og vil derfor skulle gennemgå begge kurser. Hvis en person dømmes for spirituskørsel samt for en overtrædelse, der er omfattet af § 126, stk. 2, vil personen ligeledes være omfattet af både § 60, stk. 2, og § 60 a og dermed skulle gennemgå begge kurser. Hvis en person dømmes for promillekørsel og for en overtrædelse, der er omfattet af § 126, stk. 2, vil alene forholdet omfattet af § 126, stk. 2, medføre ubetinget frakendelse, og personen vil således være omfattet af § 60 a, stk. 3. I disse sager vil den pågældende kun være omfattet af et krav om at gennemføre den nye, særlige køreundervisning. Endelig vil der i tilfælde, hvor den pågældende dømmes for spirituskørsel og for forhold, der er omfattet af § 126, stk. 1, alene ske en ubetinget frakendelse af førerretten på grund af spirituskørslen. Vedkommende vil derfor kun være omfattet af § 60, stk. 2, og vil derfor kun skulle gennemgå det særlige A/T-kursus.

Endelig foreslås det i § 1, nr. 5, at der åbnes mulighed for pålæggelse af bøder, hvis kørekortet ikke udleveres til politiet i de situationer, hvor den pågældende er blevet idømt et kørselsforbud.

Til nr. 4, 6 og 13

Forslagets § 1, nr. 4 og 13, er en konsekvens af forslagets § 1, nr. 6.

Med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås indført hjemmel til at idømme fængsel i indtil 1 år for nogle af de groveste færdselslovovertrædelser.

Der er ved fastsættelsen af, hvad der skal vurderes som de groveste forseelser, taget udgangspunkt i de forseelser, der i dag medfører en ubetinget frakendelse af førerretten, jf. § 126, stk. 2, nr. 1. Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse i § 118, stk. 4, er således anvendelsesområdet for § 126, stk. 2, nr. 1, herunder den retspraksis, der har udviklet sig på dette område.

Den skærpede sanktion vil derfor kunne pålægges ved overtrædelser, hvor føreren forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på en særlig hensynsløs måde. Det bemærkes, at bestemmelsen også har sammenhæng med straffelovens bestemmelser om vold, forsætligt eller uagtsomt manddrab, grov uagtsom legemsbeskadigelse og forsætlig fareforvoldelse. Frihedsstraf efter færdselsloven vil således forudsætte, at den pågældende forseelse ikke anses for at være omfattet af bestemmelser i straffeloven.

Det bemærkes i den forbindelse, at § 126, stk. 2, nr. 1, ifølge bemærkningerne (Folketingstidende 1974-75, 2. saml., till. A, sp. 1996-1997) har følgende anvendelsesområde:

»Foruden i tilfælde, hvor der foreligger forsætlig skadetilføjelse, f.eks. forsætlig påkørsel, skal ubetinget frakendelse ske, hvor føreren forsætligt har fremkaldt nærliggende fare for skadetilføjelse eller i øvrigt har kørt på særlig hensynsløs måde. En sådan kørsel er karakteriseret ved, at føreren bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed. I modsætning til, hvad der er tilfældet med hensyn til anvendelsen af § 126, stk. 1, nr. 1, stilles der således her altid krav om en kvalificeret form for tilregnelser. Bestemmelsen vil eksempelvis omfatte kørsel, der retter sig mod at forulempe eller bringe en anden trafikant i fare (chikankørsel), hasarderet kørsel, f.eks. for at unddrage sig forfølgning, hård og pågående kørsel, der medfører konkret skadeforvoldelse eller farefremkaldelse, og som udføres med bevidsthed om, at den fører til forulempelse eller fareforvoldelse, samt grove former for kapkørsel, flokkørsel og lignende »chokkørsel«. Bestemmelsen vil også omfatte kørsel med køretøjer uden eller med meget betydelig nedsat bremse- eller styreevne eller andre mangler, der kan føre til nærliggende risiko for andre trafikanter, når risikoen har stået eller måttet stå føreren klart.«

For så vidt angår spørgsmålet om størrelsen af frihedsstraffen, bødestørrelse samt anvendelsen af sam-